

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Narużenie art. 7 w związku z art. 11 dyrektywy Rady 93/37/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. dotyczącej koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane (Dz.U. L 199, str. 54) — Brak przeprowadzenia przetargu zgodnie z procedurą otwartą przed zawarciem przez miasto Kolonię z prywatną spółką inwestycyjną umowy dotyczącej najmu przez miasto, na czas określony wynoszący 30 lat w zamian za całkowity czynsz wynoszący ponad 600 mln EUR, czterech hal wystawowych, które ta prywatna spółka ma zbudować zgodnie ze szczególową specyfikacją.

Sentencja

- 1) *Ze względu na to, iż miasto Kolonia zawarło z Grundstücks-gesellschaft Köln Messe 15 bis 18 GbR, przekształconą w Grundstücks-gesellschaft Köln Messe 8-11 GbR, umowę z dnia 6 sierpnia 2004 r. nie zastosowawszy procedury przetargowej, o której mowa w przepisach art. 7 ust. 4 i art. 11 dyrektywy 93/37/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. dotyczącej koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tych przepisów*
- 2) *Republika Federalna Niemiec zostaje obciążona kosztami postępowania.*

(¹) Dz.U. C 51 z 23.2.2008.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 29 października 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Regeringsrätten — Szwecja) — Skatteverket przeciwko AB SKF

(Sprawa C-29/08) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Artykuły 2, 4, 13 część B lit. d) pkt 5 i art. 17 — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuły 2, 9, 135 ust. 1 lit. f) i art. 168 — Zbycie przez spółkę dominującą spółki zależnej i udziału w spółce powiązanej — Zakres stosowania podatku VAT — Zwolnienie — Świadczenie usług nabytych w ramach transakcji zbycia akcji — Możliwość odliczenia podatku VAT)

(2009/C 312/04)

Język postępowania: szwedzki

Sąd krajowy

Regeringsrätten

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Skatteverket

Strona pozwana: AB SKF

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Regeringsrätten — Wykładnia art. 2, 4, 13 część B lit. d) pkt 5 i art. 17 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) oraz art. 2, 9, 135 ust. 1 i art. 168 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) — Zbycie przez spółkę dominującą należącej do niej spółki zależnej oraz udziału w innej spółce w ramach restrukturyzacji grupy — Odliczenie podatku VAT zapłaconego z tytułu usług nabytych przez spółkę dominującą w ramach transakcji zbycia.

Sentencja

1) *Artykuł 2 ust. 1 oraz art. 4 ust. 1 i 2 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, zmienionej dyrektywą Rady 95/7/WE z dnia 10 kwietnia 1995 r., jak również art. 2 ust. 1 i art. 9 ust. 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, iż zbycie przez spółkę dominującą całości akcji spółki zależnej, w której posiada 100 % udziałów oraz udziału pozostałego w spółce powiązanej, w której wcześniej posiadała 100 % udziałów, na rzecz których świadczyła usługi podlegające opodatkowaniu podatkiem od wartości dodanej, stanowi działalność gospodarczą objętą zakresem stosowania rzeczonych dyrektyw. Jednakże w zakresie, w jakim zbycie akcji można zrównać z przekazaniem całości lub części przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 5 ust 8 szóstej dyrektywy 77/388, zmienionej dyrektywą Rady 95/7, lub art. 19 akapit pierwszy dyrektywy 2006/112 oraz pod warunkiem, że zainteresowane państwo członkowskie skorzystało z możliwości przewidzianej w tych przepisach, transakcja ta nie stanowi działalności gospodarczej podlegającej opodatkowaniu podatkiem od wartości dodanej.*

2) *Zbycie akcji takie jak to będące przedmiotem postępowania przed sądem krajowym powinno być zwolnione z podatku od wartości dodanej na mocy art. 13 część B lit. d) pkt 5 szóstej dyrektywy 77/388, zmienionej dyrektywą Rady 95/7/WE, oraz art. 135 ust. 1 lit. f) dyrektywy 2006/112.*

- 3) Prawo do odliczenia podatku od wartości dodanej naliczonego od świadczeń wykonanych dla potrzeb zbycia akcji przysługuje na podstawie art. 17 ust. 1 i 2 dyrektywy 77/388, zmienionej dyrektywą Rady 95/7, oraz art. 168 dyrektywy 2006/112, jeżeli istnieje bezpośredni i ścisły związek między wydatkami związanymi ze świadczeniami powodującymi naliczenie podatku a całością działalności gospodarczej podatnika. Do sądu krajowego należy ustalenie, biorąc pod uwagę ogół okoliczności, w jakich przebiegają transakcje będące przedmiotem toczącego się przed nim postępowania, czy poczynione wydatki mogą być włączone w cenę sprzedanych akcji lub czy stanowią one jedynie elementy cenotwórcze transakcji objętych działalnością gospodarczą podatnika.
- 4) Okoliczność, że zbycie akcji przebiega w wielu następujących po sobie transakcjach, nie ma wpływu na odpowiedzi, jakich udzielono na poprzednie pytania.

(¹) Dz.U. C 79 z 29.3.2008.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 29 października 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal du travail d'Esch-sur-Alzette — Luksemburg) — Virginie Pontin przeciwko T-Comalux SA

(Sprawa C-63/08) (¹)

(Polityka społeczna — Ochrona pracownic w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły, i pracownic karmiących piersią — Dyrektywa 92/85/EWG — Artykuły 10, 12 — Zakaz wypowiedzenia stosunku pracy od początku ciąży do końca urlopu macierzyńskiego — Sądowa ochrona praw przysługujących jednostkom na mocy prawa wspólnotowego — Równe traktowanie kobiet i mężczyzn — Dyrektywa 76/207/EWG — Artykuł 2 ust. 7 akapit trzeci — Mniej korzystne traktowanie kobiety w związku z ciążą lub urlopem macierzyńskim — Ograniczenie środków prawnych przysługujących kobiecie, z którą rozwiązano stosunek pracy podczas jej ciąży)

(2009/C 312/05)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal du travail d'Esch-sur-Alzette

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Virginie Pontin

Strona pozwana: T-Comalux SA

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal du travail d'Esch-sur-Alzette — Wykładnia art. 10 i 12 dyrektywy Rady 92/85/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie wprowadzenia środków służących wspieraniu poprawy w miejscu pracy bezpieczeństwa i zdrowia pracownic w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły, i pracownic karmiących piersią (Dz.U. L 348, s. 1) oraz art. 2 dyrektywy Rady 76/207/EWG z dnia 9 lutego 1976 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w zakresie dostępu do zatrudnienia, kształcenia i awansu zawodowego oraz warunków pracy (Dz.U. L 39, s. 40) — Zakres ochrony sądowej kobiet w ciąży, z którymi rozwiązano stosunek pracy — Zgodność normy krajowej uzależniającej wszczęcie postępowania sądowego przez pracownicę w ciąży, z którą rozwiązano stosunek pracy od wcześniej ustalonych krótkich terminów 8 i 15 dni i ograniczającej zakres takiej skargi do zachowania stosunku pracy lub przywrócenia pracownicy do pracy w przedsiębiorstwie z wyłączeniem odszkodowania z ww. dyrektywami

Sentencja

1) Wykładni art. 10 i 12 dyrektywy Rady 92/85/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie wprowadzenia środków służących wspieraniu poprawy w miejscu pracy bezpieczeństwa i zdrowia pracownic w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły, i pracownic karmiących piersią (dziesiąta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) należy dokonywać w ten sposób, że nie stoją na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego przewidującemu szczególny środek prawny w zakresie zakazu rozwiązywania stosunku pracy z pracownicami w ciąży, z pracownicami, które niedawno rodziły, i z pracownicami karmiącymi piersią, określonymi w art. 10, wykonywany według zasad proceduralnych właściwych tej skardze, o ile jednak zasady te nie są mniej korzystne niż w przypadku podobnych postępowań o charakterze wewnętrznym (zasada równoważności) i nie mogą powodować w praktyce, że korzystanie z uprawnień wynikających z prawa wspólnotowego stanie się niemożliwe (zasada skuteczności). Termin prekluzyjny piętnastu dni, taki jak wprowadzony w art. L. 337-1 ust. 1 akapit czwarty code du travail, nie wydaje się spełniać tego warunku, czego zweryfikowanie należy jednak do sądu krajowego.

2) Wykładni art. 2 dyrektywy Rady 76/207/EWG z dnia 9 lutego 1976 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w zakresie dostępu do zatrudnienia, kształcenia i awansu zawodowego oraz warunków pracy, w brzmieniu zmienionym dyrektywą 2002/73/WE Parlamentu europejskiego i Rady z dnia 23 września 2002 r. w związku z jej art. 3 należy dokonywać w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, takiemu jak wprowadzone przez art. L. 337-1 code du travail, szczególnemu dla ochrony przewidzianej w art. 10 dyrektywy 92/85 w przypadku rozwiązania stosunku pracy z pracownicami w ciąży, pracownicami, które niedawno rodziły, i pracownicami karmiącymi piersią, pozbawiającemu zwolnioną z pracy podczas ciąży pracownicę możliwości